

Na první půjčku půjčila banka peníze k zaznamenání do druhé půjčky atd. Takže leckterý ze 100 K skoro 3 - 4 násobek zaznamenal. Rozdíl mezi bankovním a úrokem půjčky byl jeho užitek.

Též spolkové nadační a poručnické peníze byly z velké části na tento způsob investované.

Obec Horní Habartice jako taková se tohoto příliš pilně nezúčastňovala. Ale přeci jenom následné sumy byly zaznamenány.

I.	válečná půjčka	24. 1.1915	1 000 K
II.	"	24. 5.1915	1 000 K
III.	"	30.10.1915	1 000 K
IV.	"	9. 6.1916	2 000 K
V.	"	7.12.1916	3 000 K
VI.	"	28. 5.1917	4 000 K
VII.	dodatek	14. 7.1917	6 000 K
VIII.	"	25.11.1917	15 000 K
		19. 6.1918	5 000 K

Co bylo zapsáno ze soukromých stran se nedá vytušit.

Zhroucením Rakouska vytvořila válečná půjčka otázku života pro mnoho osob a podnikání. Zúročení okamžitě ustalo a z řečí českých politiků se dalo usoudit, že u vůdců státu není nejmenší nálady uznat válečnou půjčku, protože milionová škoda šla hlavně na účet Němců.

Jednání o tomto se protahovala po léta. Mezitím následovaly krachy podnikání a bezpočet sebevražd osob, které v neuznání svého nároku stály tu bez prostředků.

Kdysi žily v důvěře, že budou požívat peněz ze svých úspor k bezstarostnému stáří.

V Horních Habarticích byl asi nejtvrději postižen někdejší majitel mlýna č.p. 68. Tento jménem Schneider mlýn prodal a celý výnos investoval do válečné půjčky. Zůstal mu jen dům č.p. 18 a malý pozemek. Jelikož byl stár a nemocen mu chyběl z důvodu zastavení úroku veškerý příjem a jen prodejem starých cenností mohl své smutné postavení trochu vylepšit.

Takovéto a ještě horší případy se vyskytovaly v tisících.

Konečně měl boj Němců o válečné půjčky přeci jen malý úspěch. V roce 1922 byla tato věc srovnána. Obce, spolky a veřejné ústavy jakož i osoby, které neměly více jak 25 000 Kč majetku dostaly beze všeho až 75 % hodnoty z válečné půjčky, ve 3 % státních dluhopisech vyměněné (25 % ztráty).

Land: Böhmen.

Zahl 45.

Schulbezirk: Tetschen.

Schuljahr 1922/23.

Drei klassige allgemeine Volksschule für Bl. u. Nsch. in Ober-Ebersdorf.

Schulnachricht.

Seniette Eschrich, geboren am 25. Juni 1911
in Marhersdorf, röm. kath. Religion, in die Schule
eingetreten überhaupt am 15. Sept. 1917, hier am 15. Sept. 1917,
Schülerin der 2. Abteilung der 3. Klasse, bewährte sich, wie folgt:

Vierteljahr		I.	II.	III.	IV.
Betragen		1	1	1	1
Fleiß		2	2	2	2
Religion		2	1	1	1
Unterrichts- sprache	Lesen	1	1	2	1
	Sprachlehre und Rechtschreiben	2	1	1	2
	Schriftlicher Gedankenausdruck (Gusshannungsunterr.)	3	3	2	2
Schreiben		2	2	2	2
Rechnen in Verbindung mit geometrischer Formenlehre . . .		3	3	2	2
Fachunterricht	Erdkunde	3	2	2	2
	Naturgeschichte	2	1	1	1
	Naturlehre	4	3	2	2
	Geschichte und Bürgerkunde	3	3	2	2
Zeichnen		3	3	2	2
Gesang		2	1	1	1
Weibliche Handarbeiten		2	2	2	1
Turnen		3	3	2	2
Äußere Form der schriftlichen Arbeiten		3	3	2	3
Versäumte halbe Schultage	entschuldigt	0	0	0	5
	nicht entschuldigt	0	0	0	0
Datum der Ausstellung		15. II. 1922	31. I. 1923	15. IV. 1923	28. VI. 1923

Diese Schülerin ist zum Aufsteigen in die höhere Klasse geeignet.

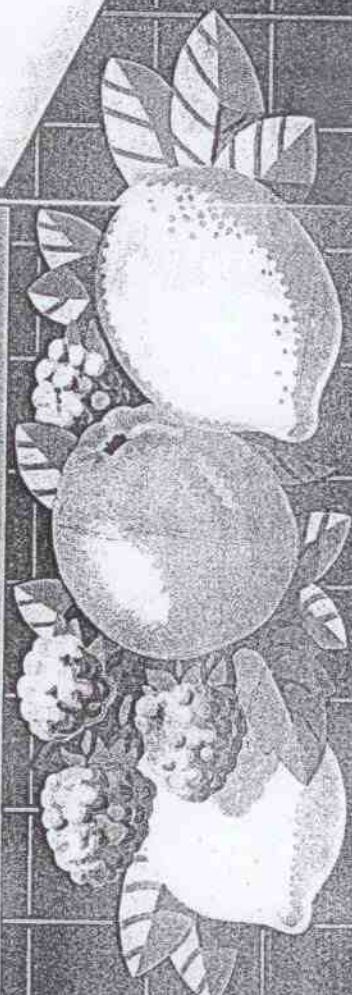
Amtesiegel:	Viertel- jahr	Unterschriften:		
		des Leiters der Schule	des Klassenlehrers	der Eltern oder deren Stellvertreter
	I.	<i>[Signature]</i>	<i>[Signature]</i>	Marin Eschrich.
	II.	<i>[Signature]</i>	<i>[Signature]</i>	Marin Eschrich.
	III.	<i>[Signature]</i>	<i>[Signature]</i>	Marin Eschrich.
	IV.	<i>[Signature]</i>	<i>[Signature]</i>	Marin Eschrich.

Die Schülerin hat sich am im Sinne des § 94 der Sch. u. N.-O.
wegen abgemeldet.

LIKÖRE

CITRONENTRANK

**SODAWASSER
LIMONADE**

GUSTAV HEGENBART

**OBER-
EBERSDORF**

V roce 1919 v naší obci spolek německá venkovská mládež a 2 hudební kapely.

Dále dělnický tělovýchovný sportovní spolek, dělnický pěvecký spolek.

1919 stavba prvního poválečného domu č.p. 206 Alfred Fritschel.

1919 dne 31.5.1919 projekt výstavby nové likérky v č.p. 6 Fritz Hegenbart.

Dne 17.11. provedena kolaudace výroby lihovin a limonád Fritze Hegenbarta v č.p. 6.

Výroba studenou cestou mícháním rektifikovaným zdaněným lihem, cukrem, vodou a aromatizováním z rostlinných výtažků, koření, bilin, ovocných šťáv, éterických olejů vyrábět.

Výroba i distribuce bude prováděna vlastními silami.

21.11.1919 udělení povolení F. Hegenbartovi z č.p. 6 k výrobě alkoholu z prostých ovocných šťáv a extraktů pro teplé nápoje. Musí používat jen elektrické osvětlení. Ve skladě musí mít jen 1 sud s obsahem 2 hl. lihu, s tím společně i bezalkoholické šťávy a extrakty. Vaření sirupu však ve vedlejší místnosti.

Dole inzerát likérky a výroby limonád v H. Habarticích z trochu pozdější doby.

Kenner

trinken nur die Spezialitäten:

Zitronentrunk, Apfelperle (Apfel mit Soda)
sowie **Limonaden** und **Sodawasser**, ferner
alle Sorten **feinste Liköre. Branntweine,**
Weine und **Giesshübler-Sauerbrunn**

von

Gustav HEGENBART

Likör-, Sodawasser- und Limonaden-Erzeugung und
Wein-Großhandlung

in Ober-Ebersdorf.

1920 Horní Habartice mají 999 obyvatel, z toho 437 mužů a 482 žen, z toho 7 Čechů a 7 evangelíků - 195 domů.

1920 uvedeno do provozu mandl na prádlo.

1920 renovace kostela a blízkého kříže z příspěvků občanů.

1920 v obci veřejný vodovod, jeho výstavba byla financována společností pro pitnou vodu.

Dále v H. Habarticích jsou soukromé vodovody a to u č.p. 9, 39 a 134.

1921 Horní Habartice mají obdobně jako v minulém roce 919 obyvatel (912 Němců a 7 Čechů) a 194 domů.

Starosta: Franz Fürtig, posel Johann Rehnelt

Pošta a telegraf: Benešov

Farář: Anton Hauptmann, chor Franz Kromer
(v H. Hab. je 911 ř.-k. a 8 evangelíků)

Tři třídní národní škola: 157 žáků

Vrchní učitel Rudolf Eiselt, uč. Friedrich Löbel, Alfons Palme.

Železniční stanice: Obersdorf - Markersdorf (Habartice/Markv.)

Policejní stanice : Markvartice

Obvodní lékař: Dr. Eduard Kreibich v Benešově.

V H. Habarticích je Spořitelna a půjčovna.

Spolky: dobrovolní hasiči
pěvecký a hudební
vojenští vysloužilci
německé zemědělské kasino
obecní skupina Němců
malozemědělci a domkaři
sekce německých včelařů.

1921 Povolení ke stavbě elektřiny 7.9.1921, kolaudace 23.2.1922. Investor společenstvo s PEV viz obce Benešovska, Malá Veleň, Malá a Velká Bukovina, Dolní a Horní Habartice, Mistrovice, Verneřice, Loučky viz DVZ č. 3/2003 str. 26).

1923 v Horních Habarticích zemřelo 10 obyvatel. Nešťastnou událostí se stala smrt Böhm Anny, roz. Fürtig. Ta se nar. 1.10.1901 v H. Hab. v č.p. 81, byla manželkou Josefa Böhma, železničáře z D. Habartic č.p. 29. Zemřela v 8 hodin ráno udušením v důsledku oběšení. Pohřeb měla na hřbitově v H. Habarticích.

1925 vznikl německý cyklistický spolek " Schwalbē - vlaš-tovka ".

1926 kostelní věž zcela obnovena a osazena novými zvony.

1926 v místní škole je 104 žáků, z toho 50 chlapců a 54 děvčat. Vrchní učitel Oswald Wedlich (viz kronikář) a uč. Ullbrich Friedrich.

Katastrální obec Horní Habartice má celkovou plochu 726,0761 ha nebo 1261 jochů a 1123 čtverečných klafterů.

Základní plocha se rozděluje na 194,8 ha luk, 289,32 ha ornice, 23,23 ha zahrad, 49,24 ha pastvin, 137,76 ha lesa, 31,70 ha cest, stavebních míst, neproduktivní plochy a p. se rozlišují vcelku na 1800 parcel.

Podle posledního sčítání lidu v roce 1921 (první v nové republice) měla obec 194 domů (poslední č.p. 206) s 217 rodinami.

Počet obyvatel 919, z toho 912 Němců a 7 Čechů (viz usazení železničáři).

Dále z toho 437 mužů a 482 žen, 911 Římsko-kat. víry a 8 evangelíků.

Představeným obce je od listopadu 1927 Franz Hauptmann, obchodník s krmivou z č.p. 174.

V obecní radě, která byla zvolena 6.11.1927 jsou zástupci z německé sociálně demokratické strany pánové:

1. Edmund Heide, železničář z č.p. 14
2. Anton Neumann, zemědělec, zedník z č.p. 171
3. Ignaz Tröschel, zemědělec z č.p. 15
4. Rudolf Ritschel, dělník z č.p. 4
5. Johann Fürtig, železniční důchodce z č.p. 67
6. Ernst Kühnel, švec z č.p. 99
7. Arnold Kammel, tkadlec z č.p. 168.

Jako zástupci svazu zemědělců pánové:

1. Franz Ringel, zemědělec z č.p. 173
2. Franz Hauptmann, obchodník s krmivou z č.p. 174
3. Ernst Hackel, zemědělec z č.p. 101
4. Adolf Knechtel, zemědělec z č.p. 70
5. Franz Kromer, truhlář z č.p. 204.

Jako zástupci provozující řemesla, majitelé domů a dělníky:

1. August Purkert, úředník zasilatelství z č.p. 94
2. Franz Rehnelt, zedník z č.p. 157
3. August Knothe, švec z č.p. 139.

Národní škola.

Horní Habartice mají svoji tří třídni národní školu, na které jsou od 1.11.1926 z důvodu malého počtu žáků 2 a 3 tř. spojené, takže skutečně je pouze 2 třídni.

V současnosti je škola navštěvována žáky následovně:

1927/28	I.	tř.	31	chlapců	25	dívek	
	II.	"	9	"	10	"	
	III.	"	6	"	16	"	celkem 96 žáků.

Dále navštěvují 2 chlapci a 2 děvčata měšťanskou školu v Benešově, 1 chlapec a 1 děvče tamnější českou školu a 1 chlapec chodí do reálného gymnázia v Děčíně.

V letech 1926 a 1927 v Horních Habarticích velká povodeň, 3 domy zničeny a celá řada poškozených.

Politická obec Horní Habartice s 942 obyvateli 1927

Představený: Kromer Franz, posel: Rehnelt Johann
Pošta a telegraf: Benešov
Železniční stanice: Obersdorf - Markersdorf
Habartice - Markvardtice

Farní kostel sv. Jana, patronat: Religionsfond
Farář: Hauptmann Anton, děkan
Chor : Kromer Franz

Tří třídní národní škola: 102 žáků
Vrchní učitel: Oswald Wedlich, učitel Ullbrich Friedrich
Obvodní doktor: Kreibich Eduard Dr., Benešov

Spořitelna Horní Habartice a okolí.

Spolky: vodohospodářský, osvětlovací, pro pitnou vodu
německý spolek pro zpěv a muziku
cyklistický Schwalbe/Vlaštovka
hasičský
kamarádi, vysloužilí vojáci
zemědělské kasino
obecní, skupina německé mládeže
" " sedláků
centrální skupina německých malosedláků, domkařů
sekce německých včelařů
soc. demokratická dělnická organizace.

1927 od tohoto roku obec H. Habartice přináležející k benešovské policii.

1928 dne 1. června byla otevřena nová železniční zastávka v Dolních Habarticích za velkých oslav, zejména žactva z místní školy.

Tato leží 228 m.n.m a hojně ji začali využívat obyvatelé dolní části Horních Habartic. Jmenovaná obec na ní přispěla částkou 15 000 Kč.

1928 byl postaven pomník padlým z 1. světové války. Bylo to 16. prosince. Kolem 3 m vysoký se schůdky a kovovým oplocením. Umístěn na rohu pozemku č.p. 19 u silnice naproti transformátoru. Krásná umělecká stavba se jmény 26 padlých.

Ve vesnici jsou tato řemesla:

5 ševců, z toho ale Aug. Knothe z č.p. 139 vyrábí pouze plstěnou obuv, kterou většinou dodává mimo, dále 4 kupci (vč. konsumního spolku), 3 krejčí, 3 řezníci, 2 kováři, 2 pekaři, 2 koláři, 2 klempíři, 1 bednář, 2 malíři pokojů, 1 instalatér, 1 výrobce likérů a větší počet zedníků.

Zvířectvo - krávy 302, jalovice 22, licenští býci 6, jalovice pod 1 rok 19, tažní býci 11, koně 30, chovné prasnice 29, kanec 1. Snižuje se stav prasat.

